

2013

č. 7

Přijď k Pulcovi připravovat detektivku

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 7. srpna odpoledne u Pulce v Zadní Třebani, Na Vrážku 251.
Nenechte si ujít jeho italské spaghetti a italské víno.

Jak najdeš Pulce v Zadní Třebani vlakem a pěšky?

Vystoupíte v Řevnicích a půjdete od nádraží podle tratě proti proudu Berounky, okolo restaurace Republika, přejdete malé Palackého náměstíčko s chráněným přejezdem kolejí, a pokračujete stále stejným směrem ulicí na Stránce, až dojdete na hlavní silnici do Třebaně. Je to od nádraží necelý 1 km. Hlavní silnice do Třebaně zde zahýbá proti proudu Berounky. Vy ale odbočíte doleva, tj. směrem od řeky. Ujdete asi 200 m a budete mít po pravé straně obchod s potravinami "Nosek". Tam odbočíte doprava do ulice u Prodejny a půjdete západním směrem stále rovně. Ulice se pak jmenuje také Na Vrážku, ale ta řevnická. Když nmlkvedení vysokého napětí. Před vámi jsou první trebaňské chaty. Ty necháte po levé ruce, pokračujete stále stejným směrem. Nyní cesta klesá. Ačkoliv to není nikde napsáno, nacházíte se v ulici Na Vrážku, té trebaňské. Pulec bydlí ve druhé chatě napravo, číslo 251. Na střeše domu jsou panely fotovoltaické elektrárny, uvnitř pak čeká chladivé posílení. Vítejte! Vezměte si s sebou dobré ruksaky, aby se vám přinesené pozornosti pohodlně nesly!

Jak najdeš Pulce v Zadní Třebani autem?

Z Prahy jedeš nejlépe po strakonické, vyjedeš na Řitku. Pokračuj po okresní silnici stejným směrem, t.j. na jihozápad. Asi po 2 km přijedeš na křižovatku a dáš se doprava směrem na Řevnice. Sjedeš lesem, pozor dvě ostré zatáčky (kromě několika mírnějších) a po 7 km přijedeš do Řevnic. Po levé straně zůstane nákupní středisko a bývalé kasino. Na křižovatce s hlavní ulicí, před tebou je lékárna, zahneš ostře doleva směrem na Zadní Třebaň a Beroun.

Drž se rovně, spíš trochu doprava. Asi po 1 km, stále v Řevnicích, zahne silnice doprava k řece, u řeky zas doleva. Mezi silnicí a řekou je dráha. Odtud pokračuješ dále proti proudu Berounky. Asi po dalším km přijedeš do Zadní Třebaně. Přejedeš můstek přes Svinařský potok, hlavní cesta na Beroun zahýbá doleva proti proudu potoka, ty také. Potok zůstává stále po tvé levici. Asi po 200m vede doleva přes potok můstek, tam zahneš. Přejedeš můstek a nacházíš se v ulici «Nad školou», kterou pokračuješ. Mineš odpadkové kontejnery na pravé straně, také první ulici doleva, a přijedeš ke druhé doleva, která se jmenuje «Na Vrážku». Na rohu je transformátor a za ním žlutě natřený dům. Už jsi skoro u cíle. Nic se neboj a pokračuj do kopce, i když skončí asfalt, po neupravené cestě ještě asi 80m. Pulec bydlí až nahoře, na levé straně, ve druhém domě od shora, číslo popisné 251. Před domem stojí hnědá KIA, postav se opatrně vedle ní.

A přijedeš-li od Berouna, jed' přes most u nádraží, vyjedeš do kopce nad Jarovem, ke Koledníku, projedeš Měňany, Liteň, za Litní doleva do Zadní Třebaně. Pozor na STOP u nechráněného přejezdu. Drž se stále rovně, spíš vlevo. Sjedeš okolo hřbitova až ke „Svinařskému potoku“. Podle potoka asi 500m, najdeš můstek doprava přes potok do ulice „Nad Školou“. No a další jako nahoře.

My, kdo jsme líní Pulcovy instrukce studovat, se sejdeme na Smíchovském Nádraží a odjedeme do Řevnic vlakem v 16:28 a pak procházkou do Zadní Třebaně.

Zápis

Sešli jsme se v hojném počtu: **Bobánek, Chingo, Zub, Pulec, Pegas, Pacík, Rud'a, Zbyněk, Cancedlo, Reyp, Jezevec, Kost'a, Jakub, Foki, Přemík a Mahu.**

Omluvili se: Přeji vám hezký večer. Omluvte mne. Koluji s vnučátky v Jižních Čechách, **Yško**. Z obvyklých důvodů se tentokrát omlouvám, ale 13.07. mířím na táborák a 07.08. na příští prvostřední schůzku. To už bude v Praze zase taky Dorka a tak budeme moct rozhodnout jak s detektivkou. **Hakim**. Dík za Plaváčka, tentokrát mám na středu dobrou omluvu - ždímám chatu po velké vodě na Berounce. **Logarítmus. Petr** se omluvil, že jede někam do ciziny.

Hlavním společným tématem byla příprava detektivky pro malý oddíl. Každý dostal za úkol se zamyslet a poslat Pacíkovi nějaké náměty. Příprava bude neveřejná a bude pokračovat na schůzce u Pulce.

Diskutovali jsme, kde se budeme scházet na podzim. Zda zůstaneme věrni Přírodovědnému klubu na Žižkově, nebo se přesuneme do Hálkovy ulice u náměstí I.P.Pavlova. Nevýhoda Přírodovědného klubu je, že tam nejsme sami (i když zadní místnost budeme mít vždy vyhrazenou jen pro nás) a že si nemůžeme přinést vlastní pití. Výhodou je obsluha a to, že si můžeme popovídat s hezkými děvčaty od baru když přecházejí přes naši místnost na toaletu a také docela dobré víno a jiné pití a to, že schůzka může pokračovat i později večer. V pěkné nové místnosti vyzdobené parohy v Hálkově ulici je výhodou, že bychom tam byli sami a mohli bychom si přinést vlastní pití i jídlo a nerušila by nás hezká děvčata. Nevýhodou je, že nás paní vyhodila už ve tři čtvrti na osm, a že bychom za každou schůzku museli zaplatit majitelce 500 Kč. Tak si to všichni nechte projít hlavou a na podzim se dohodneme.

Atmosféru místnosti v Hálkově ulici zachytil **Přemík**:

Zleva: **Bobánek a Kost'a, Pacík**, stojící nováček **Jezevec, Pegas, Reyp, Foki, Jakub, Rud'a, Pulec**

Zády Jakub, pak Ruďa, Pulec, Zbyněk, Bobánek, Pacík, Kost'a, Pegas

Pod parohama zleva: Jakub, Ruďa, Pulec, Zbyněk

Pacík, Pegas, Jezevec, Reyp, Foki, Jakub

Bobánek, Kost'a, Foki, Pacík, Mahu

Vtipy

Manželé Kohnovi a Roubíčkoví jdou na špacír. Vpředu oba pánové, za nimi manželky. A jak tak slovo dá slovo se ptá pan Kohn: "A řeknou Roubíček, manželské povinnosti, plníte je nadále s vyznamenáním?"

"No, vědí Kohn, teď na podzim to už není velká sláva, ale na jaře, to jsem jednička!"

Zezadu se ozve významné zakašláni paní Roubíčkové.

"No ale řeknou, Kohn, bylo letos vůbec nějaký jaro?"

Následující skutečné inzeráty z britského tisku nelze bez ztráty autentičnosti přeložit. Ale stojí zato:

FREE YORKSHIRE TERRIER.

8 years old,

Hateful little bastard.

Bites!

FREE PUPPIES

1/2 Cocker Spaniel, 1/2 sneaky neighbor's dog.

FREE PUPPIES.

Mother is a Kennel Club registered German Shepherd.

Father is a Super Dog, able to leap tall fences in a single bound.

COWS, CALVES: NEVER BRED.

Also one gay bull for sale.

FOR SALE BY OWNER.

Complete set of Encyclopedia Britannica, 45 volumes.

Excellent condition, £200 or best offer.

No longer needed, got married, wife knows everything.

WEDDING DRESS FOR SALE .

Worn once by mistake.

Call Stephanie.

A tato konverzace za Slovenska také nelze přeložit do češtiny:

"Haló, to je Štátna ochrana prírody? Mám v byte hada."

"Ste členom Zväzu ochrancov prírody, Vlk alebo Deti zeme?"

"Nie, to nie som."

"Tak ho normálne jebnite lopatou po hlave."

Listárna

Zdravím... Prý proběhlo setkání na téma "šikana", sdělil mi **Bobánek** a vyptával se, co na to já atd. atd. Řekl jsem mu, že šikana je téma vděčné, ale nekonečné, kloudných výsledků a závěrů jsem se ve svém oddílovém životě nikdy nedopátral. Sám na sobě jsem ji nikdy nepocítil, jako kapitán jsem se s ní občas potýkal, řešil a odmítal, ovšem, jak výše uvedeno, výsledky matné a nevalné. Věčný rozpor mezi "dobrým duchem" a nutnými "provozními"

výkony... Co s tím? Moje dcera Barbora, zahradní inženýrka a pedagogická magistra stejně nakonec svým někdy příliš aktivním synáčkům dá nakonec pár na zadek a je hotovo... Tak.
Selim

Ahoj! Táborák na Křivoklátu dopadl velmi dobře. Účast, podle někoho, kdo si dal práci a spočítal hlavy, byla 135 osob! Počasí vyšlo, stožár s vlajkoslávou nám vlál nad hlavami (v neděli jsme ho složili a teď ho mám doma a budu ho nabízet Ášovi do Výbrnice). Fotky ale bohužel nemám, sám jsem nefotil a tak se poptám. Určitě fotil **Luděk, Přemek** a další. Napíšu zprávičku a když to vyjde přijedu ve středu na Prvostředčnický.

Reyp

Ze zahraničí

Zatím, co v Česku se pro povodně sjezd Berounky nemohl konat, v té době ve Francii sjížděl **Pacík** řeku Ardèche. Jak se na schůzce ukázalo, tuto řeku již před ním sjížděl **Pulec** a **Reyp**. Je to rekreační plavba s několika malými peřejemi, ale krásným kaňonem ve vápencích. Ovšem Ploučnici a Nežárce se to nevyrovná.

Úplně vpravo na zádi: **Pacík**

Vzpomínky

Ještě in memoriam

Ahoj, našel jsem fotky **Prettyho** z loňské oslavy osmdesátin Olgy Pujmanové - Stretti, se kterou se Pretty, Preťák a jak mu tety říkaly Láďa, kamarádil od dětství. Ta také vypravovala jeho pohřeb, protože jeho dcery a snacha žijí v USA a v Itálii, takže se sice dostavily, ale měly hodně problémů s časem.

Ostatně i to oslovení Láďa, ze kterého vznikl můj omyl při rozesílání té smutné zprávy, kdy jsem Prettyho přejmenoval na Vladimíra (měl jsem za to, že mu říkají Vlád'a), se trochu objasnil. Pretty byl totiž pokřtěn Jan Ladislav Lorenz. Takže proto byl mezi známými z dětství nazýván Láďa, zatímco známí z pozdějších dob ho znali spíše jako Jana, či dokonce Johna. Na těch fotkách je s Efčinou mámou - Evou Průšovou - Filipovou, řečenou **Grizzly** (ze Sluníček, tedy dívčí vodní Dvojky odkud pocházejí i Ola a Milada Strettiovy) - foto 14, dále s

neznámou mě paní, Američankou Gerdou Panowski - foto 30, pak s Efčou a tetou Olou - foto 60 a nakonec s **Kájou Strettim** - foto 92.

Reyp

foto 14

foto 30

foto 60

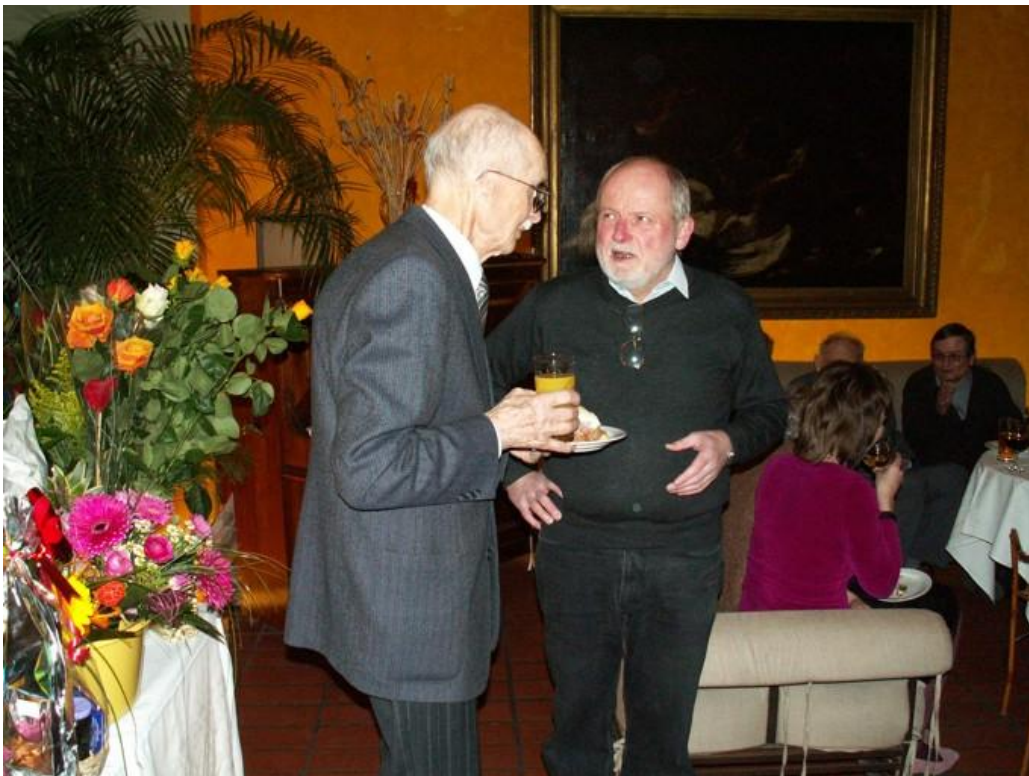
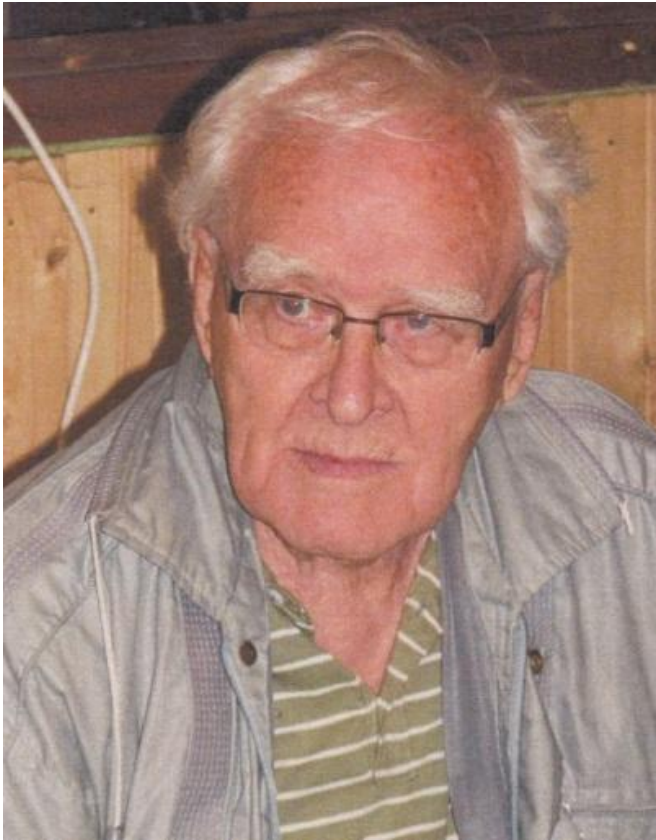

foto 92

A hezkou fotografii **Amateura** (Jiří Hold) z táboráku v Nižboru v r. 2011 nám poslal **Áša** (Vašek Machek)

Závěrem in memoriam: boj našeho stožáru na Kampě s povodní

Kultura

V zimě na horách proběhla čtená premiéra divadelní hry „Furunkl“, kterou napsal **Cancidlo** k příležitosti 100 letého výročí založení Pětky s cílem jejího divadelního ztvárnění. Po zodpovědné debatě bylo od tohoto plánu upuštěno a hra se stala mládeži nepřístupnou. Její text ovšem v Plaváčku Prvostředečníků uvádíme.

FURUNKL

Divadelní hra o čtyřech dějstvích pro Oldskauty
(pro mládež do 18ti let nepřístupná)

Dějství 1. Zachránkyně

Scéna: běžný obývací pokoj

Osoby: Otec (Jan Král): sedí v křesle a čte noviny
Matka (Tereza Králová): sedí v křesle a zašívá

Matka: Tak Honzo, náš Jenda jede poprvé na skautský tábor.

Otec: Hmm

Matka: Jen se bojím aby se mu tam něco nestalo. Víš že vloni Joudalovic Jiřík přijel ze skautského tábora s nežitem na zadnici.

Otec: Hmm

Matka: No, říkala mi Věra, že z toho měli pěknou polízanici. Pan doktor musel Jirkovi nežit vytrhnout a pak mu dávali penicilin. A nemohli kvůli tomu jet k moři.

Otec: Neříká se nežit ale furunkl. A nevytrhává se ale vyřezává.

Matka: Když on ten pan doktor byl zubař.

Otec: Náš Jenda je silný. Ten žádný furunkl nedostane.

Matka: No nevím, nevím. To nemůžeš vědět. Nežit je nežit.

Otec: Hmm

Matka: A potom – kluk ještě nikdy nebyl delší dobu pod stanem. Jen jednou přes noc s tebou, jak jsi stan postavil u řeky a v noci vás to zatopilo a Jeník se málem utopil.

Otec: Já se taky málem utopil.

Matka: Protože jsi byl asi nalitej jak slíva. Ještě že vás ta slečna vytáhla. Kdoví kde se tam tak náhodou vzala.

Otec: (obrátil list novin)

Matka: Jak se vlastně ta hodná slečna jmenovala? Nedávno jsem vás viděla. To bylo jak jsi ji náhodou zase po té dlouhé době potkal.

Otec: Já nevím.

Matka: A to ses jí ani nezeptal jak se jmenuje? Vždyť zachránila Jeníkovi život.

Otec: Copak Jeník, ten vyběh. Mně musela vytáhnout.

Matka: No a to ses jí ani nezeptal jak se jmenuje?

Otec: Ne.

Matka: No, hlavně aby Jeník na tom táboře nechyt nežita.

Otec: Ale ne, vždyť mají tak schopného vedoucího. Je to velmi sympatický mladý muž.

Matka: (otočí se a tiše k sobě): Ano, ten by se mi líbil.

(hlasitě k otci): Tak já za ním zajdu a všechno mu vysvětlím.

Matka: (odchází).

Otec: (bere mobil a volá): Ahoj Ireno. Tak v sobotu a v neděli za 14 dní jede Tereza opravdu na ten tábor za naším Jendou. Budou mít táborák. Tak to budeme mít celý víkend pro sebe. Cože? A co máš? Jak to? Vždyť jsme se už předběžně domluvili. Já snad nakonec na ten táborák pojedou!
(chvíli poslouchá)
Tak to ještě odvolej. Ať máme ten víkend pro sebe. Dneska jsme o tobě mluvili, že ani neznám tvoje jméno. A já ho při tom znám – Irena.

Matka: (vstoupí)

Otec: Tak ahoj (vypne mobil)

Matka: Kdo to byl?

Otec: Ále Tonda, mají nějakou havárku cétéčka ve špitále.

Matka: To je divný, teď jsem s ním mluvila a nic neříkal.

Otec: Jak to?

Matka: No, volala jsem mu, jak jsou nebezpečný ty nežity.

Otec: A jak jsou nebezpečný?

Matka: Prej když se neléčeš, tak z nich může být až otrava krve.

Otec: No jo, když se neléčeš!

Matka: Já tam toho kluka snad ani nepustím.

Otec: Neblázni, ať se trochu otká. A pak, nezapomeň, že pojedíš na ten jejich táborák.

Matka: Snad pojedeme.

Otec: No to nevím. Asi nebudu moct. To víš mají nějaký problémy s tím cétéčkem ve špitále. Za 14 dní to mám opravovat.

Matka: A jak se na ten tábor asi sama dostanu?

Otec: Ále, tam pojedou spousta rodičů. Někdo tě vezme. Až budeš mluvit s tím jejich vedoucím tak mu to řekni. On to zařídí. A teď už musím odjet do Ostravy. To víš, to jejich cétéčko zase zlobí. (Odejde)

Matka (volá mobilem): Haló, tady je Tereza Králová. Pane vedoucí, náš Jenda teď vstoupil do vašeho skautského oddílu a má hned jet na tábor. Já bych se s vámi ráda poradila co a jak. Neměl byste čas k nám teď zajít?
(pauza)
No, pojedete Radlickou ulicí a je to hned vedle plaveckého stadiónu.
(pauza)
Dobře, tak přijďte. Děkuji.
(odpípne mobil)
Hergot, to abych sebou hodila. Musím se vysprchovat a převlíct sebe i postele. Ještě že jsem před Honzou ztopila tu láhev koňaku.

Konec 1. dějství

Dějství 2. Latrína

Scéna: Táborové nástupiště. V pozadí stany.

Postavy: Vedoucí Orli Péro

Jenda

Sojka

Medikus

Robot

Na scéně jsou Vedoucí Orli Péro a Jenda

Orlí Péro: Tak Jendo, musíme ti vymyslet nějakou přezdívku. To my skauti děláme, víš?
 Jenda: Víím.
 Orlí Péro: Tak Jendo, jak ti říkají doma?
 Jenda: Jendo
 Orlí Péro: Tak Jendo, to by nešlo víš?
 Jenda: Víím.
 Orlí Péro: A Jendo, jak ti říkají kluci ve škole?
 Jenda: Ty blbče.
 Orlí Péro: Tak Jendo, to by taky nešlo, víš?
 Jenda: Víím.
 (Přibíhá Sojka)
 Sojka: Orlí Péro, Tesařík má na zadku nežita.
 Orlí Péro: A sakra, už to začíná. Sojko, zavolej Medikuse.
 (Sojka odběhne)
 Orlí Péro: Tak vidíš Jendo, vid'?
 Jenda: Jo
 Orlí Péro: Medikus si s tím poradí, víš? On chce jít na medicínu.
 Jenda: Aha.
 Orlí Péro: Nebo na strojařinu.
 Jenda: Aha.
 (Přichází Medikus)
 Medikus: Orlí Péro, co se děje?
 Orlí Péro: Medikusi, Tesařík má na zadku furunkla.
 Medikus: Tak já se na to podívám. Akorát že nemůžu od posledně najít skalpel.
 Orlí Péro: Naposled jsem viděl jak si s ním v družině Chrobáků mazali chleba marmeládou. Tak tam začni s hledáním.
 (Medikus odchází)
 Orlí Péro: Tak Jendo, teď běž ke svému mužstvu a nějakou tu přezdívku ti už vymyslíme. A zavolej mi Robota.
 (Jenda odběhne)
 Orlí Péro: (sám k sobě) Hlavně aby se nám tady zase nerozmohly ty furunkly.
 (Robot přibíhá)
 Robot: Co je Orlí Péro?
 Orlí Péro: Robote, je třeba najít místo na latrínu, vykopat ji a postavit. Od loňska už víš jak na to, tak se do toho pusť.
 Robot: Dobře Orlí Péro. Jedna taková šikovná jáma je tady nedaleko. Chce to jen ji prohloubit. Sám to ale nezvládnou. Přiděl mi někoho na to kopání.
 Orlí Péro: Tak si vem toho nováčka Jendu. Třeba se při tom nějak porojeví a dáme mu přezdívku.
 Robot: Dobře Orlí Péro. Materiál máme připravený
 Robot zpívá: Jen přiříznout fošny, zašpičatit kůly.
 Jen vykopat jámu, jen mít pevnou vůli.
 Ohoblovat prkna, karbolokou je natřít.
 Kůly pevně zatlouct, všechny síly napřít.
 Teorii známe, teď jenom tu praxi.
 Orlí Péro věř mi, udělám to jak si
 přeješ aby každý
 seděl jako přibitý
 a papír měl přímo u řiti.

Robot: Až to bude hotové zasvětiš latrínu sám a vyzkoušíš ji jako první?
Orlí Péro: Ne, nech ji vyzkoušet toho Jendu. Třeba se při tom nějak projeví a dáme mu přezdítku.

(Robot odchází)

Orlí Péro: No tak to bysme měli. Robot to zvládne. Jen aby pořádně zatloukl kůly. A ne jako vloni, kdy se pak jeden rodič při táboráku do latríny zřítíl.

(Zamyšleně se dívá nad diváky s výrazem vůdce a poslouchá sborový zpěv zpoza kulis.)

Ozývá se sborový zpěv: Podej prkno, podej pilu
 at' je matroš na latrínu
 podej krumpáč, lopatu
 at' je díra na latru.
 At' se sedí pohodlně
 at' tam nikdo nespadne
 zatluč kůly pořádně
 at' se sedí na rovině.
 Podej prkno podej pilu
 dej do toho všechnu sílu
 nejen sílu, celé srdce
 at' se defekuje sladce

Orlí Péro: Robot se hlavně těší na to, jak bude latrínu na konci tábora likvidovat. Je to jeho koníček.

(Sojka přibíhá)

Sojka: Orlí Péro, Jenda si ukop palec u nohy. Robot neví co s tím.

Orlí Péro: (k sobě) To jsme zase přijali nemešlo. Asi bude po svém otci. Jak jsem slyšel, tak ten, když opravuje cétěčka po nemocnicích, tak jim obvykle přestanou fungovat všechny rentgeny. (k Sojce) Sojko, řekni Medikusovi at' se na to podívá.

Sojka: Medikus nemůže, hledá skalpel.

Orlí Péro: (zvýšeným hlasem) Tak at' krucinál přestane hledat skalpel a zaváže mu ten palec.

(Sojka odbíhá)

Orlí Péro: To ten tábor pěkně začíná. Potřeboval bych nějakýho zástupce. A nebo ještě líp, nějakého zdravotníka. Hergot co je to tady za smrad?

(dívá se stranou do dálky)

Proboha, vždyť oni už testují latrínu. A ten pitomec Robot ji vykopal na návětrný straně. To tady budeme mít celej tábor pěknej smrad.

(Sojka přibíhá)

Sojka: Orlí Péro, Medikus nemůže najít obvaz na ten ukopnutej palec.

Orlí Péro: (zvýšeným, už mírně hysterickým hlasem) Přece snad ode mne nechcete, abych hledal obvazy a skalpely v marmeládě!!

Sojka: Tak já to vyřídím (odbíhá)

Orlí Péro: No, aspoň že máme přezdítku pro toho Jendu.

Konec 2. dějství

Dějství 3. Sestra Irenka

Scéna: Nemocniční pokoj, v posteli leží Jenda (Ukoppalec), u postele stojí matka, otec, Orlí Péro a MUDr. Antonín Rejdil, CSc.

Osoby: Jenda (Ukoppalec) (leží v posteli)
MUDr. Antonín Rejdil, CSc. (v bílém plášti)
Matka Tereza Králová
Otec Jan Král
Vedoucí skautů Orlí Péro
Primář Doc. MUDr. Jaroslav Bluma (v bílém plášti)
Sestra Janička (v bílém stejnokroji)
Sestra Irenka (v bílém stejnokroji)

MUDr. Rejdil: To víš Terezo, furunkl je prevít. Když se to neošetří může z toho být až otrava krve. Povídal primář Bluma, že takovýho nežita už dlouho neviděl. Naposled prý vloni u nějakýho Jiřího Joudala.

Matka: Já bych vás měla seznámit. To je vedoucí skautského oddílu Orlí Péro a to je náš rodinný přítel doktor Rejdil CSc.

Orlí Péro: On Ukoppalec pomáhal likvidovat latrínu a spad tam, protože se uvolnily kůly. Tam se asi nakazil téma nežitama. Stejně jako vloni ten Jirka Joudalů.

Matka: (láskeyplně) Orlí Péro, ty za nic nemůžeš. Když jsem byla na táboráku tak byl Ukoppalec v pořádku. Akorát že mu hnisal ten ukopnutý palec a měl na něm marmeládu, prej od nějakýho skalpelu.

Otec: Škoda, že jsem na ten táborák nemoh ject.

Matka: No to se nedalo nic dělat.

Orlí Péro: No jistě. Tereza se plně zapojila.

MUDr. Rejdil: A proč jsi tam, Honzo, vlastně nemohl jet?

Matka: Vždyť byl přece tady u vás v nemocnici a opravoval vám to cétéčko.

MUDr. Rejdil: Jaký cétéčko? Vždyť my tady žádný cétéčko nemáme.

Orlí Péro: (rychle a překotně) No hlavně abyste mu brzo vyléčili ten furunkl. Aby s námi mohl jet na výlet. Plánujeme brodění žumpou. Aby si kluci zvykli ještě před příštím táborem.

MUDr. Rejdil: A jak se ti, Jendo, vlastně na táboře líbilo?

Jenda: Nejvíc se mi líbil táborák. Jak jsme tam hráli ten výstup. Škoda, mami, žes mě neviděla. A ty Orlí Péro taky.

Otec: Jak to, že tě neviděli?

Jenda: No, nebyli tam.

Matka a Vedoucí (společně překotně): My to viděli, byli jsme vzádu.

Jenda: A o čem to teda bylo?

Orlí Péro (rychle a překotně): Hlavně aby ti brzo vyléčili ten furunkl. Abys s námi mohl jet na to brodění.

MUDr. Rejdil: Nějak se mi to nechce líbit. Když se to neléčí může z toho být až otrava krve, říkal primář Bluma. Kdybychom tu tak měli cétéčko! To bysme hned viděli jak ta otrava postupuje.

Primář (vstupuje): Dobrý den.

Všichni: Dobrý den pane primáři.

Primář (k Rejdilovi): Tak pane kolego, díval jsem se na rozbor krve. Ta otrava rychle postupuje. Nasadíme penicilín.

MUDr. Rejdil: Ale penicilín jsme přece nasadili už před třemi dny, pane primáři. Nepomáhá.

Primář: Tak streptomycín.
MUDr. Rejdil: Ale zaplatí nám streptomycín pojišťovna?
Primář: No to je pravda. To nevím. Asi ne. Tak mu radši dál dávejte penicilín. Nashledanou. Mám nějakou práci. (Odchází)
Matka: (k MUDr. Rejdilovi). Tondo, přece nenecháte Ukoppalcovi tu otravu krve dál postupovat! Stačí, že mu furt hnisá ten palec u nohy.
Orlí Péro: (ukňouraně) Já za to nemůžu.
Matka: (láskyplně) Tobě, Orlí Péro, nikdo nic nevyčítá. Ty ses dobře staral. Například ten táborák, ten se mi líbil. Až na ten strašnej smrad.
Orlí Péro: To bylo z latríny. Robot ji postavil na návětrný straně.
Otec: Škoda, že jsem nemohl na ten tábor ject.
Sestra Janička: (strčí hlavu do dveří) Není tady pan primář?
Všichni: Není
Sestra Janička: Protože sestra Irenka na něj čeká v jeho pracovně. (Odejde)
MUDr. Rejdil: Aha, sestra Irenka. Máme novou posilu. Právě nastoupila a pan primář si ji chce vyzkoušet.
Orlí Péro: To by bylo něco, kdyby s námi na tábory jezdila nějaká odborně vzdělaná zdravotní síla. Ten Medikus to nezvládá. Skalpel má od marmelády a všechno všem hnisá. Nejela by sestra Irenka příští rok s námi na tábor?
Matka: No Orlí Péro to snad ne! Na tábor přece holky nesmějí, ještě by tam chlapce kazily. Víš co se všechno může stát, například na táboráku.
Orlí Péro: No ale zdravotníci bychom potřebovali.
Sestra Irenka: (vstupuje) Dobrý den. Nevíte kde je pan primář? Čekám na něj v jeho pracovně. Chce si mě vyzkoušet. (Podívá se na otce)
Jééé, Honzo, co tady děláš? Ještě, že jsem si to mohla zařídit abychom měli pro sebe ten víkend co ta tvoje megera jela na nějaký ten podělaný tábor!
Matka: Cože??!! Vy se znáte?
Otec: Jen povrchně (důrazně) maminko (významně se podívá na sestru Irenku).
Matka: Ale teď vidím, vždyť je to ta slečna, co našeho Ukoppalce zachránila, když jsi tak blbě postavil stan, že vás to v noci vyplavilo.
Otec: No tak teď aspoň víme jak se jmenuje. Onehdá ses na to ptala. Je to Irenka.
Sestra Irenka: Jééé, vy jste paní Králová? Tak já zase jdu do pracovny k panu primáři. Chce si mě vyzkoušet.

Konec 3. dějství

Dějství 4. Chrobáci

Scéna: Klubovna Chrobáků. Větší stůl, různě po místnosti židle.
Osoby: Jenda (Ukoppalec)
Vedoucí Orlí Péro
Sestra Irenka
Matka
Všichni účinkující na závěrečnou píseň

Na scéně Jenda uklízí židle. Je sám.

Jenda: Tak nám skončila družinová schůzka a já abych zase uklízel. (dává židle kolem stolu)
Orlí Péro: (vstupuje) Ahoj Ukoppalče.

Jenda: Ahoj Orlí Péro.
Orlí Péro: Poslouchej, nemáš druhý klíč od klubovny?
Jenda: Tady je (podává vedoucímu klíč)
Orlí Péro: A prý tu někde máte matraci.
Jenda: Ta je vedle v kumbálu.
Orlí Péro: No dobře, tak už hlavně jdi (vystrkává ho ze dveří)
Jenda: (odchází)
Orlí Péro: (tahá na scénu matraci a pokládá ji v pozadí na podlahu)
(zaklepání na dveře, vedoucí jde otevřít)
Sestra Irenka: (vstoupí a vrhne se vedoucímu do náruče)
Ahoj Sokolí Péro.
Orlí Péro: (objímá sestru Irenku)
Já se jmenuji Orlí Péro.
Sestra Irenka: To se neprve uvidí.
(padnou v oběti na matraci)
Matka: (ještě v zákulisí)
Jendo! Jeníku! Jsi tu?
(vstoupí, vidí Orlí Péro se sestrou Irenkou na matraci v objetí)
Sakra, co to tady děláte? Já jdu pro našeho Jendu, že se ještě nevrátil domů ze schůzky Chrobáků.
Orlí Péro a sestra Irenka: (vstanou z matrace)
Orlí Péro: Ukoppalec uklízel židle. Před chvílí odešel.
Matka: A vy, sestro Irenko, co tady s Orlí Pérem provádíte? Vždyť jste zachránila Jendovi život. A teď tohle!
Sestra Irenka: Ale paní Králová, co pořád máte se záchranou života vašeho spratka?
Orlí Péro: Ukoppalce.
Matka: Jak to? Vy jste nepřišla náhodou ke stanu, když řeka stoupala a nevytáhla jste Jendu a jeho otce z vody?
Sestra Irenka: Jaká řeka?
Matka: No jak tam tábořili.
Sestra Irenka: Proboha o čem to mluvíte? Vždyť jsme byli v hotelu a kluk spal v jiném pokoji. A pak v noci prasklo potrubí a voda vytopila pokoje. Proto přijeli váš kluk a manžel celí promočení. Já už musím jít. Ahoj Vrabčí Péro! (odchází)
Orlí Péro: Terezko, to není tak jak to vypadá. Sestra Irenka s námi pojede příští rok na tábor jako zdravotnice a jen mi tady ukazovala umělé dýchání z úst do úst.
Matka: No tak jestli pojede na tábor sestra Irenka a já tam příští rok vezmu manžela, tak to jsem zvědavá jak to dopadne. Hlavně aby se vydařil ten táborák. Už se na to všechno těším.
(Přicházejí všichni účinkující a zpívají závěrečnou píseň)

Ty skautské tábory, táborák hoří,
ty skautské tábory, pádlo se noří
do vody jezera, řeky a bystřiny,
stavěj se kuchyně, stany a latríny.
Ty skautské tábory, táborák hoří,
škoda, že za měsíc se zase všechno boří.
Za rok se sejdeme znovu pod stanem
a naše písničky si u ohně zapějeme.

Konec

NÁVRAT DOMŮ

Už je konec, musím zpátky —
Kuk se loučí se zvířátky.

Neplačte tu, však se vrátím,
vzpomínejte na mne zatím!

Kuk se dal na cestu domů
přes balvany, stínem stromů,

přešel kopec, přešel les,
na památku luk si nes.

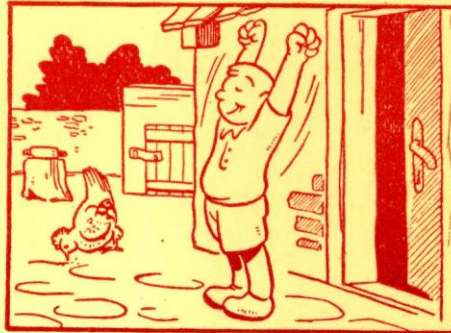
S vršku hor se rozhlíd kolem:
Jéje, já byl Robinsonem!

Ostrov je jen poloostrov —
kousek dál už vidím domov!

ŠTASTNÝ KONEC

Kuk se náhle rozpeláší:
Sláva, tamhle bydlí naši!

Už jsem doma, už je po všem.
Je tu hezky. Taky. Ovšem.

Ale večer, co to? Slzy.
Stýská se mu. Trochu brzy.

Ráno — jéje, Věna plesá:
Kdopak to sem běží z lesa?

Liška, sova, koza, ježek,
i ten hlomýžď by chtěl běžet:

Zítří začne školní rok,
na shledanou napřesrok!

František Roleček - Vladimír Thiele
ROBINSON VĚNA KUK

Obálka B. Forman

Vytiskla Grafia v Kutné Hoře. Vydal
Jaroslav Podroužek v Praze roku 1948
v nákladu 7.000 výtisků. První vydání.
Cena brož. Kčs 65.—, váz. Kčs 85.—

Konec